

POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

<i>autor práce:</i>	Květoslava Příbylová
<i>téma práce:</i>	<i>Pluh, který zoral pláně (1936) a Řeka (1937)</i> , jako úspěšný příklad filmů na vládní objednávku
<i>autor posudku:</i>	PhDr. et Mgr. Kryštof Kozák, PhD., Institut mezinárodních studií, FSV UK
<i>datum:</i>	16. ledna 2010

Předložená práce Květy Příbylové se zabývá okolnostmi vzniku a analýzou dvou známých filmů natočených v éře New Dealu ze státních prostředků. V úvodní části autorka zmiňuje širší kontext problematiky filmů na vládní objednávku a předkládá otázky, na které chce v práci odpovědět. První část práce se pak soustředí na popis problematického procesu vzniku a distribuce obou filmů a jejich přijetí americkým publikem i kritikou. Nechybí ani představení kulturních souvislostí v relevantním období amerických dějin. Druhá část se pak zaměřuje na hlubší obsahovou analýzu filmu *Řeka* i na zhodnocení role státního financování. V závěru autorka přichází s tezí, že se v případě obou filmů režiséra Pare Lorentze jedná o příklad úspěšné a smysluplné tvorby podpořené státem a vyjmenovává faktory, které k tomuto vyznění přispěly.

Práce je celkově přínosnou případovou studií vztahu státní moci a kultury v jednom z kritických období dějin USA. Z metodologického hlediska by práci prospěla jasnější struktura a cílenější zaměření na nejdůležitější otázky, které si práce klade. Autorka se například mohla podrobněji zabývat otázkou kritérií pro úspěšnost filmů na vládní objednávku. Je to hlavně umělecká hodnota, úspěch u diváků, změna postojů obyvatelstva nebo prestiž a úspěch na mezinárodní scéně? Z hlediska metodologie práce by bylo dobré podrobněji zmínit, proč vlastně na úspěch těchto filmů nenavázaly další. V práci je cítit určité napětí mezi výjimečností celého Lorentzova projektu a jeho pojetím jako typického produktu doby, což by mělo být přinejmenším v závěru nějak vyjasněno. Je pozitivní, že se autorka nebojí vyjádřit vlastní hodnotící soudy, nicméně by bylo vhodné, aby se pokud možno vztahovaly především k centrálním otázkám práce.

Z obsahového hlediska je na práci vidět velmi dobrá obeznámenost autorky s dějinami dokumentárního filmu. Vzhledem k celkovému tématu možná stálo za to podrobněji zmínit dobové polemiky vztahující se ke státnímu financování, které by umožnily srovnat současné a tehdejší diskuse na toto téma. Rozbor filmu *Řeka* je pro práci sice přínosný, ale opět by bylo dobré uvést ve

větším detailu i kritické připomínky v tehdejšímu tisku. V závěru mohla být pro kontrast alespoň lehce zmíněna komparativní rovina s ohledem na tradice státního financování dokumentárních filmů v Evropě. Poměrně zásadní průlom, kdy se *Řeka* dostává do distribuce za pomoci jednoho z největších hollywoodských studií by možná chtělo lépe vysvětlit, autorka pouze naznačuje možné motivace včetně tlaku samotného prezidenta. I v případě *Pluhu, který zoral pláň* není vlastně jasné, jak to s distribucí dopadlo, promítal se tedy výhradně v nezávislých kinech, kterých ale bylo tři tisíce?

Z formálního hlediska bohužel práce trpí poněkud méně pečlivou redakcí, která snižuje celkový dojem. Už v první větě úvodu není například stylisticky úplně zvládnutá práce s přímou citací, to samé se opakuje na str. 23. Mezi některými odstavci jsou odrážky, mezi jinými nikoliv a není příliš jasné, zda to byl záměr či opomenutí. V části práce jsou vkládány mezititulky, které však jinde chybí. Překlad reklamního sloganu ze str. 17 je spíše zavádějící, na konci odstavce na str. 22 chybí tečka, formátování poznámek pod čarou je nejednotné (např. str. 24), na str. 29 je *medecine* místo *medicine*. Uvozovky u "myticky" jsou na str. 33 nadbytečné, nejasné je i jejich použití u "velké země" na str. 33. Odstavec spočívající v jedné krátké větě na str. 37 není vhodný, překlep je například v poznámce 122. Poznámky pod čarou nejsou zakončeny tečkou. Správný název firmy je Standard Oil a ne Standart Oil (str. 37). Stylisticky by též některé formulace zasloužily trochu upravit.

Přes výše uvedené připomínky se celkově jedná o kvalitní bakalářskou práci, která splňuje formální a technické požadavky a která odpovídajícím způsobem reflektuje komplexní problematiku vztahu státní moci a kultury. Doporučuji ji proto k obhajobě s hodnocením **výborně až velmi dobře**. Práce je způsobilá k publikaci v případném sborníku studentských prací, ale je nutné ji ještě jednou podrobně redakčně projít. Při obhajobě navrhuji zaměřit se na širší souvislosti vztahu státní moci a kultury v USA a na interpretaci období New Dealu z hlediska vytvořených kulturních artefaktů.